

коновъ, понеже законъ требова да царствува а не человекъ. Такови бѣха глаголи тѣхъ мудрыхъ человекъ. Послѣди предсѣдатель тѣхъ старецъ предложи три вопрошенія, кои требоваше да се разрѣшатъ по желанію Миносовому.

Первое вопрошеніе бѣше, кои є найсвободенъ между человековъ. Нѣкои отговориха, че є единъ царь кой има єдно неогранично владѣніе надъ народа своего, и кой є побѣдитель всѣмъ врагомъ своимъ. Други отговориха че той можс быти единъ человекъ толко богатъ щото да може да возблагодари похоти своя. Други пакъ рѣкоха че той є единъ человекъ що не се є женилъ, и що путешествува презъ сичкій свой животъ по различни земли, безъ да се покори закономъ на нѣкого отъ тья языцы. Други мечтаеха че той є единъ варваръ, кой живуць сосъ ловительство свое по между горахъ, независимъ є отъ секо началство и отъ всяку нужду. Други вѣроваха че то є единъ человекъ скоро освобожденъ отъ робство, и радовасе повечъ отъ всякаго другаго сладости ради що усеца на сердце свое че се освободи. На конецъ, глаголаху, че то є единъ человекъ що умира, понеже го освобождаета смерть отъ сичкія злощастія, и всичкіи человекы нѣмать ни єдну силу верху него.

Кога дойде и до мене редъ нѣмахъ никакво неудобство да отговораі, понеже не бѣхъ заборавилъ онова що ми многожды говореше Менторъ. Найсвободенъ отъ всѣхъ человекъ, отговорихъ, є оный, що може да є свободенъ и въ истое робство. На какво и да се нахожда мѣсто, макаръ на какво состояніе и да се улучи, всегда се нахожда свободенъ, безъ да се бои отъ нѣкого, само єди-